

Lovforslag nr. L 51. Fremsat den 30. oktober 1985 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Begrænsning af fradrag for repræsentationsudgifter)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 405 af 2. september 1985, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ved opgørelsen af den skatteplig- tige indkomst fradrages udgifter til repræsen- tation dog kun med et beløb svarende til 25 pct. af de afholdte udgifter.«

2. I § 9 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Ved opgørelsen af den skatteplig- tige indkomst fradrages udgifter til repræsen- tation dog kun med et beløb svarende til 25 pct. af de afholdte udgifter.«

§ 2

Stk. 1. Loven har virkning for repræsen- tationsudgifter, der afholdes den 1. januar 1986 eller senere.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i § 1 kan udgifter til repræsentation afholdt i tidsrum- met 1. januar til 31. december 1986 dog fra- drages med et beløb svarende til 75 pct. af de afholdte udgifter.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Lovens formål.

Lovforslaget går ud på at begrænse fradragsretten for udgifter til repræsentation. Begrænsningen sker ved, at der fra 1. januar 1987 kun gives fradrag for et beløb svarende til 25 pct. af udgifterne. For repræsentationsudgifter afholdt i tidsrummet 1. januar til 31. december 1986 gives fradrag for et beløb svarende til 75 pct. af udgifterne.

Lovforslaget fremsættes som et led i aftalen af 19. juni 1985 mellem regeringspartierne (Det konservative Folkeparti, Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti), Socialdemokratiet og Det radikale Venstre om en skattereform. Forslaget er et led i den samlede reform af det danske skattesystem. Selv om man med forslaget begrænser fradraget for omkostninger, der efter de gældende regler er fuldt fradrag for, fordi de anses for driftsomkostninger, er en beskæring af repræsentationsfradraget forsvarlig, når henses til de betydelige fordele, der generelt er forbundet med skattereformen. Man kan heller ikke se bort fra, at fuld fradragsret for repræsentationsudgifter i visse tilfælde må antages at medvirke til, at udgifterne, der grænser tæt op til privatforbrugsudgifter, kommer til at ligge på et højere niveau, end det er rimeligt og nødvendigt.

2. Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 244 af 6. juni 1985 (godtgørelse af frigørelsesafgift m.v. ved tilbageførsel af arealer til landzone), jfr. Folketingsdende 1984-1985 (2. samling) sp. 9138, 9528, 10.754, 11.256, tillæg A sp. 4391, tillæg B ... og tillæg C sp. 691.

3. Gældende regler.

Reglerne om fradragsret for repræsentationsudgifter findes dels i statsskatteloven, dels i ligningsloven. Efter de gældende regler er afholdte repræsentationsudgifter fradragsberettigede, ved indkomstopgørelsen som driftsomkostninger, når udgifterne har den fornødne tilknytning til indkomsterhvervelsen. Udgifterne skal således i årets løb være anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Det kan ikke kræves, at udgif-

terne direkte har medført en indtægt, men de skal have sigtet mod en indkomsterhvervelse. Tilknytningen til indkomsterhvervelsen er derfor ofte af indirekte karakter og dermed vanskelig at fastlægge.

Begrebet repræsentation er ikke defineret noget sted i skattelovgivningen. Repræsentationsudgifter kan imidlertid beskrives som udgifter, som en skatteyder afholder for at få afsluttet forretninger eller for at knytte eller bevare forretningsforbindelser, og de må være afholdt over for personer, som ikke er knyttet som medarbejdere til erhvervsvirksomheden. Repræsentation har karakter af opmærksomhed eller kommerciel gæstfrihed over for forretningsforbindelser.

Den kommercielle gæstfrihed antager i mange tilfælde samme former som privat gæstfrihed. Repræsentationsudgifter er således typisk udgifter til måltider, restaurationsbesøg, tobaks- og drikkevarer, gaver og opmærksomheder over for forretningsforbindelser og deres familier, afholdelse af jubilæer, fødselsdage og forretningsindvielser samt endvidere udgifter til underholdning og fornøjelser og deltagelse f.eks. i rejser, udflugter og ferieophold.

Disse udgifter grænser tæt op til privatforbrugsområdet og giver anledning til en vanskelig grænsedragning. I mange tilfælde er det også vanskeligt at udsondre repræsentationsudgifter fra andre driftsomkostninger, som f.eks. udgifter til personalegoder, reklame, rejser og salgsomkostninger i øvrigt.

Efter momslovens § 16 kan momsregistrerede virksomheder trække momsen fra på varer og ydelser, som købes til brug for virksomheden. Efter bestemmelsens stk. 3, er der imidlertid ingen fradragsret for momsen på en række indkøb, herunder indkøb som vedrører repræsentation, gaver og personalegoder. Nævnet vedrørende merværdi-afgift m.v. (momsnævnet) har den endelige administrative afgørelse vedrørende momslovens § 16, stk. 3. Efter momsreglerne skal man således allere-de udskille repræsentationsudgifter fra visse andre driftsomkostninger.

For at der efter de gældende regler kan gives fradrag for repræsentationsudgifter, kræves der i forbindelse med selvangivelsen indsendt en specifikation over de afholdte udgifter, ligesom disse skal kunne dokumenteres. Selv om de nævnte dokumentations- og specifikationskrav er opfyldt, er ligningsmyndighederne berettigede til at skønne over, om de afholdte udgifter har en sådan erhvervsmæssig tilknytning, at udgifterne kan anses for fradragsberettigede driftsudgifter. Derimod er der ikke adgang for ligningsmyndighederne til at nægte fradrag med den begrundelse, at de afholdte udgifter ikke skønnes at være rimelige eller nødvendige.

Værdien af repræsentation beskattes i almindelighed ikke hos den, der modtager repræsentationsydelse (f.eks. gaverne eller bespisningen). Den gældende praksis med hensyn til beskatning af modtagne repræsentationsydelser tilsigtes ikke ændret med det foreliggende lovforslag.

Ved praktiseringen af reglerne om fradrag for udgifter til repræsentation skelnes der mellem lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende.

For *lønmodtagere* gælder, at fradrag for repræsentationsomkostninger som regel nægtes med den begrundelse, at der ikke er fornøden sammenhæng mellem udgiftens afholdelse og indkomstens erhvervelse. Man mener således, at lønmodtageren ikke har en selvstændig indkomstmæssig interesse i at afholde sådanne udgifter, og at repræsentationsudgifter ikke er nødvendige for at bestride stillingen.

Der gælder dog visse undtagelser fra dette udgangspunkt.

En lønmodtager kan på grundlag af sin aflønningsform, f.eks. provision af omsætningen, have en selvstændig interesse i at afholde repræsentationsudgifter. Det vil typisk dreje sig om repræsentanter, handelsrejsende og salgsschauffører. Disse grupper kan efter de gældende regler få anerkendt fradrag for repræsentationsudgifter efter den gældende bestemmelse i ligningslovens § 9 (»udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde«). For visse grupper af sådanne lønmodtagere har ligningsrådet fastsat standardfradrag.

Selvstændige erhvervsdrivendes repræsentationsudgifter er ofte mere omfattende og varierede. De gældende regler om fradrag for disse udgifter findes i statsskattelovens § 6 a (driftsomkostninger) og i ligningslovens § 8.

4. Udenlandske regler.

I flere europæiske lande har man på forskellig måde gennemført begrænsninger i fradragsretten for repræsentationsudgifter. Der stilles bl.a. særlige krav til dokumentation af udgifterne.

I *Norge* blev fradragsretten helt afskaffet i 1974. Fradragsretten er dog i ganske særlige tilfælde opretholdt for udgifter inden for visse beløbsgrænser. Afskaffelsen af fradragsretten i Norge har gjort det nødvendigt at afgrænse repræsentationsudgifter over for udgifter, der kan fradrages. Den norske ordning ligner derfor i vidt omfang den ordning, der lægges op til med det foreliggende lovforslag.

Sverige gennemførte i 1963 en betydelig begrænsning af fradragsretten for repræsentationsudgifter. Det kræves bl.a., at udgiften har umiddelbar tilknytning til virksomheden (og ikke til den skattepligtiges person), og at udgiften kan anses for rimelig. Der er i Sverige fastsat grænser, inden for hvilke repræsentationsudgifter kan anses for rimelige. Ved repræsentation over for ikke-nordiske forretningsforbindelser kan der ske en rimelig overskridelse af beløbsgrænserne.

I *England* blev fradragsretten for repræsentationsudgifter væsentligt indskrænket i 1965. Herefter er der som hovedregel ikke fradragsret for udgifter til repræsentation, herunder gaver, afholdt over for indenlandske kunder. Gaver kan dog fradrages, hvis de højest udgør 10 £ pr. år til samme modtager og ikke består af føde- og drikkevarer eller tobak eller af gavekort. Over for udenlandske kunder kan der afholdes fradragsberettigede repræsentationsudgifter, under forudsætning af at repræsentationen anses for rimelig, både hvad angår art og omfang.

5. Forslaget.

Efter lovforslaget bibeholder man som anført retten til at fradrage udgifter til repræsentation, men med den væsentlige begrænsning, at man kun tillader udgifterne fradraget med et beløb svarende til 25 pct. (75 pct. for 1986) af de afholdte udgifter.

Fradragsretten i den begrænsede form tilkommer således som hidtil selvstændige erhvervsdrivende, selskaber og skattepligtige foreninger m.v. samt lønmodtagere, der har en selvstændig indkomstmæssig interesse i repræsentationsudgifternes afholdelse, f.eks. provisionslønnede.

Efter forslaget gælder begrænsningen af fradraget både for indenlandsk repræsentation og repræsentation over for udenlandske forretningsforbindelser.

Afgrænsningsproblemer.

Som anført grænser repræsentationsudgifter tæt op til privatforbrugsområdet. Sondringen mellem fradragsberettigede driftsomkostninger og ikke fradragsberettigede udgifter er imidlertid et kendt afgrænsningsproblem, som i vidt omfang er afklaret gennem administrative afgørelser og domme. Dette afgrænsningsproblem bliver for så vidt mindre efter de nye regler, hvor fradragsretten begrænses. Den praksis, der har udviklet sig på dette område, forudsættes opretholdt.

Det er ofte vanskeligt at udsondre repræsentationsudgifter fra andre driftsomkostninger, som f.eks. udgifter til personalegoder, reklame, rejser og salgsomkostninger i øvrigt. Afgrænsningen over for disse udgifter har ikke hidtil haft den store betydning for opgørelsen af den skattepligtige indkomst, da der har været fuld fradragsret uanset hvilken driftsomkostning, der var tale om. Under den nye ordning vil denne afgrænsning imidlertid få afgørende betydning, og den vil derfor blive nærmere omtalt i det følgende.

a. Repræsentationsudgifter/personaleudgifter og andre interne udgifter.

Som anført er der kun tale om repræsentation, hvis udgiften afholdes over for personer, der ikke er knyttet til virksomheden som medarbejdere m.v.

Personaleudgifter, dvs. udgifter, der afholdes direkte til fordel for de ansatte i en erhvervsvirksomhed, og som knytter sig til velfærdsforanstaltninger, eller som tager sigte på at forbedre arbejdsmiljøet eller arbejdsklimaet, vil i samme omfang som hidtil kunne fratrækkes ved indkomstopgørelsen. Det gælder således normalt en virksomheds tilskud til kantinedrift og sommerboliger o.lign., der stilles til rådighed for de ansatte. Også udgifter, der anvendes til festligheder for personalet i forbindelse med jubilæer, forretningsindvielser, højtider og lignende anledninger, vil fortsat normalt kunne fradrages ved indkomstopgørelsen.

Efter det foreliggende lovforslag er det derfor nødvendigt at sondre imellem, om udgifterne er afholdt over for »medarbejdere« (interne udgifter), eller om de er afholdt over for forretningsforbindelser.

Som »medarbejdere« betragtes først og fremmest de ansatte i virksomheden. Et selskabs aktionærer og bestyrelsesmedlemmer betragtes ikke som forretningsforbindelser, når udgifterne afholdes over for disse i deres egenskab af henholdsvis aktionærer og bestyrelsesmedlemmer. De udgifter, et selskab afholder i forbindelse med en generalfor-

samling eller et bestyrelsesmøde, vil således være fradragsberettigede i samme omfang som hidtil. Det samme gælder for de medlemmer af skattepligtige foreninger m.v., der udfører et arbejde for foreningen. Ansatte i et datter- eller moderselskab til et selskab vil endvidere i denne forbindelse være at sidestille med medarbejdere i det pågældende selskab.

Virksomhedens kunder, leverandører, rådgivere, forhandlere og fuldmægtige, kommissionærer, konsignanter og agenter uden ansættelse i virksomheden betragtes som forretningsforbindelser. Udgifter, der afholdes over for de omtalte forhandlere og fuldmægtige, kommissionærer, konsignanter og agenter, kan dog i ganske særlige tilfælde efter en konkret vurdering anses som interne udgifter med fuld fradragsret. Dette kan være tilfældet, hvor en producent eller importør af et bestemt produkt afholder udgifterne til et kursus eller en instruktion for forhandlerne m.v. af det pågældende produkt. Det må dog være en betingelse, at kurset eller instruktionen må anses for at være nødvendig, for at de pågældende forhandlere m.v. kan varetage deres salgsopgaver vedrørende det pågældende produkt. Hvis det i sådanne tilfælde vil være naturligt at sidestille forhandlerne m.v. med virksomhedens ansatte, kan både rejse-, opholds- og fortæringsudgifter fradrages i samme omfang, som hvis udgifterne var afholdt over for ansatte. I andre tilfælde anses rejseudgifter, som erhvervsdrivende afholder for forretningsforbindelser, for repræsentationsudgifter, forudsat at udgifterne har den fornødne tilknytning til indkomsterhvervelsen.

b. Repræsentationsudgifter/andre driftsomkostninger.

Personalegoder.

Som anført vil udgifter til personalegoder i samme udstrækning som hidtil kunne fradrages fuldt ud som lønudgifter, når udgifterne afholdes over for virksomhedens personale.

Anvendes et personalegode til repræsentation over for forretningsforbindelser, skal en forholds-mæssig del af udgifterne henføres til repræsentationsudgifter og således kun fradrages med 25 pct. Dette gælder f.eks. ved brug af personalekantine, udlån af firmaets personaleferiebolig eller -båd, firmabil eller lignende til repræsentative formål. Der kan her være tale om et vanskeligt værdiansættelsesproblem.

Sker repræsentationen i virksomheden i form af levering af mad og drikkevarer m.v. udefra til den

repræsentative begivenhed, skal indkøbsprisen for de pågældende varer lægges til grund.

Hvis bespisningen leveres fra virksomhedens personalekantine, skal virksomheden i stedet for de faktiske udgifter kunne vælge at anvende takster, der fastsættes af ligningsrådet, således at fradraget udgør 25 pct. af dette beløb. Taksterne bør fastsættes således, at de dækker gennemsnitsomkostningerne for et måltid med drikkevarer fra en personalekantine.

Hvis der til brug for repræsentationen leveres drikkevarer såsom vand, øl o.lign. fra kantinen, uden at dette sker i forbindelse med et måltid, vil kantinens udsalgspris kunne lægges til grund. Af administrative grunde gælder dette også, selv om udsalgsprisen er lavere end indkøbsprisen for de pågældende varer, hvis personalet generelt har adgang til at købe de pågældende varer til den lavere pris.

Sker repræsentationen i form af forretningsforbindelsers brug af virksomhedens formuegoder, skal en forholdsmæssig del af udgifterne, herunder eventuelle afskrivninger, anses for afholdt til repræsentation med begrænset fradragsret. Hvis en forretningsforbindelse således låner en feriebolig eller en sejlbåd, der er beregnet til brug for personalet, skal en forholdsmæssig del af udgifterne vedrørende det pågældende personalegode anses for repræsentationsudgifter. Administrative grunde taler for, at det i almindelighed kun betragtes som repræsentation, når brugen sker i form af et egentligt udlån. Herefter vil det f.eks. ikke være repræsentation, hvis virksomhedens ansatte henter kunder i lufthavnen i firmabilen. Det må i den forbindelse forudsættes, at der er tale om et formuegode, som i almindelighed anvendes til andre end repræsentative formål. Hvis formuegodet udelukkende anvendes til repræsentative formål, vil hele udgiften således skulle betragtes som repræsentationsudgift.

Reklameudgifter og gaver.

Adgangen til at fradrage udgifter til reklame berøres ikke af det foreliggende lovforslag. Repræsentationsudgifter må derfor afgrænses i forhold til reklameudgifter.

I modsætning til repræsentationsudgifter er det karakteristisk for reklameudgifter, at de normalt afholdes over for en ubestemt kreds af kunder eller potentielle kunder. Reklameudgifter tager endvidere sigte på at opretholde en virksomheds almindelige omdømme eller fremme dens interes-

ser ved at gøre den kendt og fordelagtigt bemærket.

Der foreligger et særligt problem i relation til gaver og opmærksomheder. Er et firmamærke eller firmanavn påført en gavegenstand, vil udgifterne i almindelighed kunne betragtes som reklameudgifter, såfremt det drejer sig om gaver, der i reklameøjemed er fremstillet i et større antal eksemplarer, og som ikke er særligt kostbare. Som eksempel herpå kan nævnes askebægre, papirknive, kuglepenn, kalendere, parkeringskiver, tændstikæsker osv. med påtrykt firmanavn. Det er tanken, at sådanne genstande altid skal anses for reklameartikler, hvis indkøbsprisen eller fremstillingsprisen ikke overstiger 100 kr. excl. moms.

Herudover vil gaver og opmærksomheder over for forretningsforbindelser og deres familier skulle henføres til repræsentationsudgifter, forudsat at udgifterne har den fornødne tilknytning til virksomhedens drift.

Bidrag, som i reklameøjemed ydes til lotterier o.lign., samt sponserers bidrag til sportsfolk, sportsklubber, kulturelle og lignende formål, skal fortsat anses for reklameudgifter, når virksomhederne opnår en hertil svarende ret til reklame for deres navn eller firmamærke.

Udgifter, som en virksomhed afholder i anledning af virksomhedens jubilæum, indvielse eller lignende, vil som anført normalt være fuldt fradragsberettigede, når udgifterne afholdes over for personalet. I det omfang der inviteres forretningsforbindelser til at deltage i et traktement i en sådan anledning, vil denne del af udgifterne til bespisning og underholdning m.v. normalt være at anse som repræsentationsudgifter. Arrangementet kan dog have en sådan karakter, at der er tale om reklameudgifter. Dette vil være tilfældet, hvor der åbnes adgang for offentligheden eller for en større og ubestemt kreds af personer. I så fald vil udgifter til mindre servering, der ikke har karakter af bespisning, kunne betragtes som fuldt fradragsberettigede reklameudgifter. Endvidere vil udgifter til genstande af ubetydelig værdi, som uddeles til gæster og kunder, kunne anses som reklameudgifter, selv om disse reklameartikler ikke er forsynet med firmamærke eller firmanavn. På samme måde vil udgifter til mindre traktementer, der afholdes i forbindelse med messer og udstillinger eller pressemøder, hvor der er åben adgang for pressen og andre interesserede, kunne betragtes som reklameudgifter.

I visse lande er det en kutymemæssig nødvendighed i forbindelse med afslutning af en handel at udveksle gavelignende ydelser. Sådanne ydelser

vil efter omstændighederne i samme omfang som hidtil kunne betragtes som fradragsberettigede handelsomkostninger eller provisionsudgifter.

Vareprøver og rabatter.

Udgifter til vareprøver og rabatter er fortsat fuldt fradragsberettigede salgsomkostninger. Er der reelt tale om repræsentationsgaver, der camoufleres som vareprøver eller rabatter, må udgifterne henføres til repræsentationsudgifter.

c. Sammenkomster med blandet deltagelse.

Som nævnt er udgifter til personalearrangementer normalt fuldt fradragsberettigede. I det omfang der deltager forretningsforbindelser i sådanne arrangementer, vil en forholdsmæssig del af udgifterne skulle henføres til repræsentationsudgifter.

I en sammenkomst, som en virksomhed arrangerer for forretningsforbindelser, deltager ofte også medarbejdere fra virksomheden. Til sådanne repræsentationssammenkomster anses udgifterne som helhed for afholdt over for forretningsforbindelserne, således at alle udgifterne skal henføres til repræsentationsudgifter.

I de tilfælde, hvor en sammenkomst har karakter af repræsentation, selv om enkelte familiemedlemmer eller private venner har deltaget, kan den del af udgifterne, der vedrører familie og private venner, fortsat ikke fradrages.

Hvis sammenkomsten har privat karakter, gælder det fortsat, at ingen del af udgifterne kan fradrages, selv om der også deltager forretningsforbindelser i sammenkomsten.

d. Særligt om lønmodtagere.

Hvis en lønmodtager har afholdt repræsentationsudgifter for arbejdsgiveren, som denne godtgør *efter regning* (udlæg), skal udgifterne henføres til arbejdsgiverens repræsentationsudgifter, således at arbejdsgiveren kan fradrage 25 pct. af udgifterne. Det godtgjorte beløb skal ikke medregnes til lønmodtagerens skattepligtige indkomst. Dette skal efter forslaget også gælde, hvor lønmodtageren har en selvstændig indkomstmæssig interesse i repræsentationsudgifternes afholdelse, f.eks. fordi lønmodtageren er provisionslønnet. Dette er en ændring af gældende praksis, idet man hidtil har antaget, at det godtgjorte beløb i så fald medregnes som skattepligtig indkomst for lønmodtageren, medens de afholdte repræsentationsudgifter både har været fradragsberettigede hos arbejdsgiveren og hos lønmodtageren som repræsentationsudgifter. Hvis man ikke ændrede praksis i sådanne til-

fælde, ville fradraget for den samme udgift blive begrænset både hos arbejdsgiveren og lønmodtageren.

De lønmodtagere, der hidtil har kunnet anvende de af ligningsrådet fastsatte standardsatser, vil fortsat kunne anvende disse satser, da der heri også indgår andre fradragsberettigede udgiftsarter. Det må påregnes, at ligningsrådet regulerer disse satser under hensyn til de ændrede regler om repræsentation.

Hvor der til en lønmodtager udbetales repræsentationstillæg eller lignende, skal beløbet medregnes som lønindtægt for lønmodtageren, medens beløbet kan fradrages som lønudgift for arbejdsgiveren. Det samme gælder beløb, som arbejdsgiveren udbetaler som godtgørelse for de af lønmodtageren afholdte repræsentationsudgifter, når udgifterne godtgøres lønmodtageren uden nærmere specification og dokumentation. I sådanne tilfælde vil tillægget eller godtgørelsen under den foreslåede ordning fortsat skulle indtægtsføres af lønmodtageren, medens den pågældendes fradrag for de afholdte repræsentationsudgifter begrænses. Tillægget eller godtgørelsen vil som hidtil være fradragsberettiget for arbejdsgiveren som lønudgift. Hvor tillægget ydes i henhold til lov, sker der ingen begrænsning af fradragsretten i forhold til gældende regler.

6. Kontrol.

Efter gældende regler er der pligt til i forbindelse med selvangivelsen at specificere fradrag for repræsentationsudgifter i følgende hovedposter: 1) restaurationsbesøg, 2) tobak, vin og spiritus m.v., 3) gaver og blomster, 4) anden repræsentation med angivelse af arten og 5) godtgørelse til medarbejdere efter regning. Endvidere bør der føres særskilt regnskab over repræsentationsudgifterne med angivelse af, i hvilken anledning udgifterne er afholdt, og om indehaveren, en hovedaktionær, bestyrelsesmedlemmer eller medarbejdere har deltaget.

Endelig kræves det normalt, at udgifterne kan dokumenteres ved fremlæggelse af bilag, der skal indeholde visse oplysninger. Specielt med hensyn til restaurationsbilag forlanges det, at det på bilaget er noteret, hvem der har deltaget i sammenkomsten, og i hvilken anledning den er afholdt.

Det er tanken, at disse regler om dokumentation og specification af repræsentationsudgifter skal opretholdes. I denne forbindelse bemærkes, at der i skattekontrollovens § 2 er hjemmel til, at ministeren for skatter og afgifter efter indstilling fra ligningsrådet kan fastsætte regler om, hvilke

specifikationer og hvilke oplysninger, der skal afgives i forbindelse med selvangivelsen. Der kan under lovens administration vise sig at være behov for på denne måde at stramme specificationskravet for så vidt angår de udgiftsområder, der grænser op til repræsentationsudgifterne.

7. Provenuemæssige og administrative virkninger.

Det er vanskeligt at give en præcis vurdering af de provenuemæssige virkninger af at begrænse fradraget for repræsentationsudgifter. Der findes ingen opgørelse over de samlede fradrag for udgifter til repræsentation.

På baggrund af en ældre stikprøveundersøgelse kan det med et yderst usikkert skøn anslås, at de samlede fradrag for udgifter til repræsentation hos erhvervsdrivende personer og selskaber i 1986 og 1987 måske vil være af størrelsesordenen 4 mia kr.

Det skønnes på denne baggrund, at provenuge-

vinsten ved at begrænse fradraget til 75 pct. af repræsentationsudgifterne vedrørende indkomståret 1986 vil være af størrelsesordenen 500 mill. kr., fordelt med lidt over 250 mill. kr. på erhvervsdrivende personer og resten på selskaber. Kommunernes andel af den samlede provenugevinst på ca. 500 mill. kr. kan anslås til ca. 150 mill. kr.

Den umiddelbare provenugevinst vedrørende indkomståret 1987, hvor fradraget foreslås begrænset til 25 pct., skønnes at være af størrelsesordenen 1,5 mia kr., hvoraf noget over 750 mill. kr. skønnes at hidrøre fra erhvervsdrivende personer. Kommunernes andel af den samlede provenugevinst på ca. 1,5 mia kr. kan anslås til ca. 500 mill. kr.

For så vidt angår de administrative konsekvenser bemærkes, at lovforslaget må antages at ville medføre et vist merarbejde hos ligningsmyndighederne. Der vil således være behov for at kontrollere, at repræsentationsudgifter ikke er camoufleret som fuldt fradragsberettigede driftsomkostninger.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 8 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter til repræsentation dog kun med et beløb svarende til 25 pct. af de afholdte udgifter.«

§ 8. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er afholdt til rejser, reklame og lignende med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser i det pågældende og senere indkomstår.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor den skattepligtige indkomst opgøres som en procentdel af en forenings formue efter reglerne i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages:

- a) løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager, eller for sikring af hans tilgodehavende,
- b) præmier og lignende løbende ydelser for kaution for den skattepligtiges gæld, og
- c) stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende engangsydelser for lån, sikring

af tilgodehavender eller kaution, som nævnt under a) og b), såfremt løbetiden er mindre end 2 år.

2. I § 9 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter til repræsentation dog kun med et beløb svarende til 25 pct. af de afholdte udgifter.«

§ 9. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere fradrages udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde. Udgifter, der efter ligningsrådets anvisning kan fradrages uden dokumentation for størrelsen, kan fradrages med de af ligningsrådet fastsatte satser.

Stk. 2. Beløb, der af arbejdsgiveren udbetales som godtgørelse for udgifter, der påføres lønmodtageren som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Det gælder dog ikke dagpenge og rejsegodtgørelser ved udførelse af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage ophold uden for hans hjemstedskommune, jfr. statsskattelovens § 5 d.